

ХАЛОДНЫМ кастрычнічкім ранкам аўтобус з Мінска спыніўся на шаўшы пад Заслаўем. З паўсёнт пасажыраў — вядомых беларускіх мастакоў, гітаратараў, спевакоў рашуча накіраваліся праз поле да ледзь бачнага арыенціра — крыжы, які ўзняўся на месцы, дзе будзе пабудавана каплічка ў гонар усіх беларускіх святых. Дзі і не толькі каплічка, дарэчы, а цэлы комплекс пабудов, «кавацкіх гарадках», які скажаў галоўны архітэктар Заслаўя А. Суркоў.

Месца, прынамсі, выбрана някескае, хаця і не ў гістарычнай зоне — на ўзвышшы, адкуль усе Заслаўе відаць як на далоні. Балюча глядзець на бяздарны архітэктурны абрыс гарада, які доўгі гады забудоўваўся бесцэмна і безгустоўна. Адна толькі вежа Спасна-Праабражэнскай царквы, бачная здадалу, нагадвае пра тое, што зямля гэта мае багату гісторыю.

Так ужо сталася, што старажытнае Заслаўе зрабілася неафіцыйным цэнтрам адраджэння нацыянальнай культуры. У заштитным праваславным мястэчку, якім было Заслаўе яшчэ ў пачатку, асцвялялася вышукі Беларускага дзяржаўнага тэатральна-мастацкага інстытута Таццяна Гаранская.

Як мастацтвазнаўца пачала яна сваю працоўную біяграфію не ў самы спрыяльны для творчасці час — у канцы 70-х гадоў. «Заслаўскія князёўны» — як ласкава прызвалі Гаранскую сябры, між тым, аказалася асаблів дзейнай, грамадска актыўнай, неаўдальнашай, вакол яе стаў стварэцца асаблів духуны мікраклімат. Акрамя навукова-даследчай работы, якую Таццяна праводзіла як спецыяліст Заслаўскага музея, яна ўзялася за арганізацыю мясцовай фальклорнага гурта, у якім співала і сама, стала адраджаць разам з супольнасцю гарваканома, мяркуе сустрэць каля 50 музыкантаў.

Музычны творы будучы выканавалі на фартэпіяна, віяланчэлі, скрыпцы.

Акрамя зямлякоў кампазітара, выступіць госці з Літвы і Польшчы.

ХАЛОДНЫМ ВОСЕНЬСКИМ РАНКАМ МЫ ПРЫЕХАЛІ ў ЧЫСТАЕ ПОЛЕ ПАД ЗАСЛАЎЕМ...

Паліць вогнішча і спяваць песні пад старажытныя валы Заслаўскай царквы, накіроўваўся народ міліцы. За «нацыяналістамі», «пабудовшчыкам», якія «мушлі вадзі» ў балоце духоўнага жыцця гарада, стараліся прыгладзіць, каб яны не надалі тут разгарнуцца.

А між тым, які казаў нядаўні пайшоў. Забаронены святы і абрады незабаве сталі папулярныя ўжо на дзяржаўным узроўні. Спасна-Праабражэнская царква, у якой размяшчаўся талды музей, была адраджана вернікамі. Хаця і добрыя адбыліся перамены, але Заслаўе ў выніку гэтых перамен пазбавілася свайго адзінага музея.

Спадзяваючы, што ў цяжкай эканамічнай сітуацыі дзяржава зможа хутка вырашыць гэта пытанне, было пераключана. І ў галаве «заслаўскіх князёўны» стала выпякаць новая ідэя, да ажыццяўлення якой падключыўся і муж — мастак Віктар Маркавец. Яны рыхтавалі пачаць збудаванне свайго ў новай галіне дзейнасці. І сталі заснавальнікамі творчага шматпрофільнага малява прадпрыемства «Гарыслава», уся дзейнасць якая была накіравана на стварэнне ў горадзе першага на-беларусі прыватнага гісторыка-культурнага комплексу. Гэта стварэнне такога комплексу ў старажытным беларускім

БЕЛАРУШЧЫНА

Рэпартаж з грамадскай прыватнага гісторыка-культурнага комплексу «Гарыслава»

Карцінная галерэя будзе зарыентавана на беларускае мастацтва, хаця выстаўляцца тут змогуць і замежныя аўтары. Мяркуем наладзіць пераказальны і групавыя выстаўкі жывапісу, графіку, скульптуры, прыкладнага. Ім будзе аказвацца дапамога ў выданні каталогаў. Можна будзе арганізоўваць пленэры і іншыя цікавыя, неадарнасныя мерапрыемствы на карысць развіцця нацыянальнага мастацтва.

У Доме рамёстваў будуць прапавяць народныя майстры, а іх вырабы з гліны, дрэва, металу, саломкі можна будзе тут жа набыць.

Жадаючы змогуць зрабіць экскурсію па Заслаўю на конных аўтобусах і ў карэтах. Кухары прапаноўваюць старадаўнія беларускія стравы. А ў бібліятэцы чалавек знайдзе цікавыя кнігі, свежыя часопісы і газеты. Зразумела, што ўвесь інтэр'ер будзе выкананы ў беларускім стылі.

Мы імкнёмся да стварэння цэльнага, гарманічнага асяродка, якое адпавядала б беларускай нацыянальнай ментальнасці.

«Гарыслава» будзе пудоўным месцам, дзе змогуць адпачыць замежныя госці. Гатэль гэтага комплексу размясціцца на 30 чалавек. Зарыентаваны на замежных гасцей — у асноўным на нашых суседзяў — цэнтр будзе выконваць сваю гістарычна-культурную місію і ў жончых тэатральна-мастацка-ліччых Таццяна Гаранская.

Стварэнне такога, хаця і невялікага, камернага аб'екта за-тратыць вялікіх сродкаў. Заснавальнікі «Гарыслава» запрашаюць усіх зацікаўленых — як прадпрыемстваў, арганізацый, так і прыватных асоб — прыняць удзел у гэтай справе.

... А пакуль у гэтым полі, які даўны прывідаў, адзінока стаіць драўляны крыж з надпісам «Божая, багаславі Беларусь». Хочацца верыць, што занадта неўдала, танны і якасна змагла б увесці некалькі будынкаў, добра ўпарадкаваць мясцовасць.

Што ж будзе ўзяць сабой гэты комплекс? — У яго састаў уваходзіць каплічка, музей гісторыі Заслаўя, мастацкая галерэя. Дом рамёстваў і гатэль, — расказвае Віктар Маркавец. — Я сплю і бачу, якім павінна быць наша дзецішча. Асноўны вузел — музей, у якім можна будзе убачыць унікальныя матэрыялы, звязаныя з гісторыяй Заслаўя.

Таццяна АНТОНАВА. На здымках: малюнак каплічкі; крыж на месцы будучай каплічкі ў гонар усіх беларускіх святых; Віктар Маркавец і Таццяна Гаранская з макетам «Гарыслава».

Фота Я. ПЯСЕЦКАГА.

ПРЫПЕЎКІ З КАНВЕРТАЎ

«Сталін грае на гітары...»

Добры дзень, паважаныя сябры! Амаль 50 гадоў назад я выйшаў замуж за ўкраінку і пераехала з Беларусі ў Львоўскую вобласць. Добра размаўляю на ўкраінскай мове, а чытаць па-ранейшаму люблю на роднай. Выпісваю «Звязду», часопісы «Беларусь», «Работніцкая», «Сцяг». З цікавасцю прачытаў у гэтых матэрыялах пра прыпеўкі і таксама вырашана даслаць у рэдакцыю прыпеўкі, якія чула яшчэ да вайны ў сваёй роднай вёсцы Новае Двор. Іх пелі старэйшыя дзядзючкі, а мы, маладзёжныя, шукалі іх запаміналі. Прычым пелі ў Новым Дворе і «палітычныя» прыпеўкі — і не баяліся, што пасадзяць.

У 1939 годзе зішчылі наш хутар, мы пераехалі ў Мінск, а потым і апынуліся на Украіне. Але цудоўныя народныя песні, трапныя беларускія прыпеўкі заўсёды са мною.

Аляксандра НАВАДЗІЛАВА, г. Буск, Львоўскай вобласці

Калі Ленін паіраваў, Сталіну наказаў: Хлеб па картках даваў, Сала не паказваў.

Сталін грае на гітары, А Калінін — гапак. Аджылас Украіна: Дэвясце грам на едака.

Не хачу і чаю піць З вялікага чайніка. А хачу я палюбіць ГПУ начальніка.

Камандзір, камандзір, Рукавышкі губіць! Хутка ваши галіфе Пойдуць ўсе на юбі!

Раздвала самавар і разбіла чайнік. Памаляла баска: Думае — начальнік.

«На паперы стаіць лось...»

Мне 23 гады, нежэняты, працую аператарам машынага даення ў калгасе «ХХХІ з'езд КПС». Не п'ю, не куру, складаю вершы і песні. — толькі шкада, няма з кім імі падзяліцца. Прашу вас надрукаваць у газеце мае «страданні» на тэму беларускіх грошай. Можна, яны каму-небудзь спадабюцца, і я з вайшай дамаюся знайсці сабе дзядзючкі. Паведамляю свой адрас для тых, хто мне захоча напісаць, абавязка адказаць на кожны ліст.

213461, Маріёўска вобласць, Мсціслаўскі раён, і.а. Успеніе. Віктар НІЧЫПАРА.

На паперы стаіць лось, А ў кішні кіпчэ злосць, Што за гэтага лася Купіш толькі два гусы.

Беларускі наш мядзведзь. Памажу душу сагрэць. Данаці сваю ватуку — Больш няма чаго надзець.

Зубр галоўны ў бары, Трактарыст — на трактары. Ды зарплата яму палічыць Усё ваверчатымі.

Сутнасць нормы падпарад-

ЯК ПШАМ? ЯК БУДЗЕМ?

МЯККІ ЗНАК У СВЯТАЕ ДЫСКУСІЙНАГА ПОГЛЯДУ

Праблема ўдасканалення беларускага правапісу ўзнімаецца навуковай грамадскасцю не першы год. Абмяркоўваецца правамернасць ужывання мяккага знака, лацінцы і кірыліцы, цэлы комплекс граматычных пытанняў.

Гэта толькі на першы погляд здаецца, што вырашэнне моўнага пытання можа пачацца — у будзённым жыцці ўзнікае сапраўдны ланцугавы рэакцыя няўручнасцей, звязаная з правапісам. Да прыкладу, на сёлетніх уступных экзаменах па беларускай мове выкладчыкі вымушаны былі дадаваць напярэднім аб'ектам граматыкі, усе адхілены ад нормы, усе лішнія мяккія знакі будучы лічыцца памылкай.

Зараз разгледзець праблемныя пытанні, звязаныя з будучыня роднай мовы. Мы таксама вырашылі пачаць размову на конт гэтага, і сёння ў дыскусійным плане змяшчам артыкул В. Іўчанкава. Прадчуем, што публікацыя выклікае неадназначныя адказы і водгукі. Аднак будзем рэалістамі: дыяпазон поглядаў адносна будучыня мовы надзвычай шырокі. Адна пераказаная, што беларуская граматыка і дагэтуль яшчэ не выйшла з-пад палітычнага прэсінгу 30-х гадоў, таму паўстае задачка вярнуцца да «спаконна-крынічнай» мовы. Другія заклікаюць «не чапаць» мову, і любое памкненне ў гэтым накірунку ўспрымаюць як казыранне ўжо ў сучаснай палітычнай гульні. Трэція прапаноўваюць ўлічваць, што на «перфармэнцыя» мове выхавана тры пакаленні беларусаў... Існуюць і чыста рацыяналістычныя погляды на праблему: маўляў, беларусізацыя і цпер ідзе не лепшым чынам, а калі пачнем мяняць правапіс, дык наогул нашкодзім справе, народ проста «не пазнае» сваёй мовы. У гэтай сувязі, дарэчы, цікава было б пачуць і параўнаць уражання тых, хто чытае не толькі «афіцыйнамоўныя» газеты і часопісы, але і прэсу БНФ, эмігранцкія выданні.

Мы трапілі ў незаызбродную сітуацыю, калі павінны і вывучаць родную мову, і рабіць пачаць родную мову. Гэта зыхадна не з аб'ектыўным ходам моўнага развіцця, а са спробай вывадзіць актывізацыю пэўны накірунак.

Рэформа правапісу 1933 г., якая закрывала не толькі арфаграфію беларускай мовы, а значна павялічыла і на яе граматыку, засноўвалася на пошуках магчымасцей уніфікацыі пісьма, спрыяючай яго дэсяці практычнага выкарыстання. Нельга сказаць, што гэта вырашана на працягу аднаго года, які нельга сказаць і тое, што пошукі ўдасканалення правапісу былі бесперапыннымі і пазбаўленымі палітычных уплываў.

Інтэнсіўная работа па рэформе беларускага правапісу і азбучкі вядзецца з першых гадоў нашага стагоддзя. Шырока вядома ў той час граматыка Б. Тарашкевіча (1918) добра адбілася на асветніцкай дзейнасці, прапагандаваў роднай мовы сярод беларусаў. У дасканалай форме Б. Тарашкевіч выказаў асноўныя ідэі і разнастайнасць нашай мовы. Аднак «Беларуская граматыка для школ» не магла задаволіць узрастаную патрабаванні да навіравання мовы. Гаму ў навуковых колах наталіла паўстаўла пытанне пра перагляд некаторых правіл, змешчаных у ёй. Тое, які гэта было зроблена, тлумачыцца не толькі ўзроўнем навукова-аналітычных падыходаў, але і метадамі «рэвалюцыйнага пераўтварэння». Яны наклілі свой балоучы адбітак і на нашы сённяшнія праблемы.

Існаванне нармаванай літаратурнай мовы лічыцца вышэйшай формай праяўлення духоўнай культуры народа, нашай. Прагрэсіўным з'яўляецца тое пісьмо, што наглядна падпарадкоўваецца вымаўленню; але як бы ні хацелася паставіць знак роўнасці паміж арфаграфіяй і арфаграфіяй, гэтага нельга зрабіць, бо пераходзіць будучы фанетычныя законы і структура слоў. Калі мы вымаўляем слова «перамог», то на кішчэ чытаем не гук [г], а гук [х] (але: перамаг у перамог бы); пры вымаўленні канструкцыі на додкіх губленніх спалучэнне гук [х] і вымаўляецца доўгі гук [ш] (але: лодка). Вось чаму нельга ажыццявіць прынцып «пішы, як чытаеш».

Тым не менш можна з упэўненасцю сказаць, што беларуская мова развілася, дасягнула новага узроўню. І нельга ў абсалюце вярнуцца сёння да той мовы, што існавала на пачатку нашага стагоддзя. Заканмер-

най пераходзіць да такога вяртання будзе лексіка, г. зн. слоўнае назапашванне, граматычная традыцыя. Нельга не прымаць пад увагу і рознага тыпу семантычны пераарыентацыі. Напрыклад, слова язык у 20-30-х гг. нашата стагоддзя ўжываліся ў значэнні, аналагічным гэтаму слову ў рускай мове (беларускі язык). На сёння яно захавалася толькі ў пачатку значэння (прамы і пераносных), з якіх выключана значэнне «мова».

Рэформа 33-га была адменена перадача на пісьме асіміляцыйнай мяккасці. Менавіта мяккі знак у нідэйшай частцы сымвалізаваў беларускі адраджэнны нацыянальнай мовы.

У сучасным правапісе нормы напісання мяккага знака грунтоўна па пазначэнні так званай этымалагічнай мяккасці і вынікі супярэчлівых ўражанняў. Напрыклад, неадэкватна фармулёвак. Напрыклад, такой — мяккі знак пішацца ў сярэдзіне слова пасля мяккага зычнага перад мяккім, які пры змене слова можа становіцца цвёрдым (на пісьме — лісьмо). Але як быць са словамі ў назве — назва, дзе назіраецца амаль аналагічная сітуацыя? І прычым дзіцця спрачацца, які вымавіць правільна — у назве ці ў назве, калі агульнавядома, што ў беларускай арфаграфіі дзейнічае закон асіміляцыі (прыпадаб-ляе) свідэцтва гук [з], [с] да мяккіх губных.

Асіміляцыйная мяккасць (што выклікае фанетычны пазіцыяны, суседства гук [з] — яскравыя своеасаблівасці беларускай мовы, і вымаўленне ў словах тыпу песня, снег, свет паводзіцца па-іншаму, а не па-іншаму, г. д. і замест іх прапаноўваліся формы дум, абодум і г. д. Аднак у сучаснай беларускай літаратурнай мове скасаваныя формы існуюць і выконваюць сэнсаразлічальную функцыю (абедзве дзядзючкі, абодва хлопчыкі). Да гэтага часу мы пішам: Ільч, Ульянушкі, і ў інтэрв'ю і ў асветніцкіх творах (напрыклад, у законах асіміляцыі) на мяккасці. Вось чаму мы беспадатна і надалей не будзем вымаўляць намягненні сучаснага, накіраваныя або на ўвядзенне мяккага знака ў словах свет, снег і г. д. іх пад, або на аб'ярэццё яго. Трэба правільна вымаўляць словы, трэба ведаць нормы арфаграфіі — навуку, якая падпарадкоўвае сабе свае варыянты вымаўлення і ўніфікацыі іх.

Чаму ў гісторыі графікі назіраецца выразная тэндэнцыя да спрыячання, уніфікацыі? З кірыліцы зніклі ўжо ў нашым стагоддзі літары ё, ё, ё, ё. Таму, што яны не неслі інфармацыі, лёгка змяніліся роўнакачэўнікамі. Такім чынам, у нашай мове прыватнае, больш канкрэтнае змянілася агульным, больш агульным ад частага практычнага ўжывання. І не вяртацца нам трэба да напісання неінфармацыйнай літары, а вывучаць і ўдасканальваць веды па арфаграфіі роднай мовы. Там і дзеці нашыя не губляюць пачатковасці, мяккасці і мілагучнасці ў вымаўленні.

Мілагучнасць ставіць перад намі час, які няўмольна прымушае азірацца ў мінулае, аглядаць і ацэньваць нашу гісторыю. Яшчэ больш праблем і трывог выклікае будучыня, якую нам трэба падтрымаць, і бараніць. Бо зрабіць гэта паспешліва, у дзень перабудовачных хвілін.

Віктар ІЎЧАНКАЎ, дацэнт кафедры стылістыкі і літаратуры Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

ВІТАМІННЫ АЛФАВІТ

Піце сокі, сокі!..

Яблычны сок

ТАМАТНЫ СОК

Ён утрымлівае вітамін С, каратын, вітамін групы В, і яго можна рэкамендаваць практычна ўсім. Асабліва карысны пры захворваннях сэрца-сасудзістай сістэмы, запарах. Невысокая каларыйнасць дазваляе рэкамендаваць томатны сок людзям з лішняй вагой. Шчаўевыя кіслоты і пурыны, якія садзейнічаюць парушэнню сальовага абмену і развіццю падагры, у ім няма. Таму томатны сок не трэба выключыць з рацыёну людзей, якія пакутуюць ад захворванняў нырака, а таксама саставу.

ВІНАГРАДНЫ СОК

Гэта вельмі каштоўны прадукт і таксама валодае лэчыбнымі ўласцівасцямі. У ім утрымліваюцца лёгкасасваляльныя вугляводы (глюкоза і фруктоза), арганічныя кіслоты (вінаградная, яблычная), мінеральныя рэчывы (калій, кальцый, жалеза, магній, марганец), вітамін С і вітамін групы В. Вінаградны сок добра ўплывае на работу сэрца і крывяныя судны, вадасалёны абмен, аказвае слабительнае і магнацінае дзеянне, карысны пры некаторых захворваннях нырака, печані, лёгкіх.

КАПУСНЫ СОК

Адрозніваецца багатым утрыманнем вітаміну С і асабліва U. Дарэчы, свай назвай вітамін U абавязна добраму ўздзеянню на працэс рубавання язваў (U — першая літара лацінскага слова «язва» — язва). Яшчэ Гіпакрат лічыў капусту важнейшай агароднінай. Урачы нярэдка назначаюць капустны сок пры комплексным лячэнні язвеннага захворвання страўніка і 12-першай кішкі.

МАРКОЎНЫ СОК

Каштоўны перш за ўсё каратынам (правітамін А). Ёсць у ім і вітамін В, солі фосфару, калію, кобальту. Шырока выкарыстоўваецца ў лячэбным харчаванні пры захворваннях печані, нырака, сэрца-сасудзістай сістэмы. Дапамагае ў выпадку пагаршэння зроку, звязанага з няхваткай у арганізме вітаміну А. Кансерваваны сок па ўтрыманню карысных рэчываў амаль не ўступае свежаму, атрыманаму з морквы «прама з грядкі». Дзякуючы солям кобальту і жалеза, якія ўтрымліваюцца ў моркве, карысны пры малакроў'і.

ГАРБУЗОВЫ СОК

Ён таксама багаты каратынам, ёсць у ім і солі калію, жалеза, вітамін групы В. Дзякуючы ўтрыманню солей калію гарбузовы сок карысны пры захворваннях сэрца-сасудзістай сістэмы, нырака. Шырока ўжываецца.

гарбузовага соку ў дзень рэкамендуецца тым, хто пакутуе ад ацёкаў.

БУРАЧНЫ СОК

Вызначаецца высокім утрыманнем цукру, арганічных кіслот, мінеральных солей (калій і магній), вітамінаў. Цукар і арганічныя кіслоты палепшаюць работу кішчэчнага аказваюць слабительнае дзеянне. Дзякуючы ўтрыманню магнію бучачны сок карысны пры гіпертанічных захворваннях: расшырае сасуды, добра ўздзейнічае на цэнтральную нервовую сістэму.

БУЛЬБЯНЫ СОК

У некаторых выпадках дапамагае пры язвенных захворваннях. Нармальнае работніцкае перада ўжываннем. Сырую бульбу ачышчаюць, прапускаюць праз 3-4 слаі марлі. Лічэньне спалучаецца са звычайнай ашчадчайнай дыетай.

СОК ЧАРНІЦ

Аказвае вяжучае ўздзеянне і карысны пры некаторых хронічных захворваннях кішчэчнага трактата. Скарэляваны дзеянне чарнічнага соку абумоўлена вялікай колькасцю дубільных рэчываў, якія да таго ж валодаюць процізапаленчым эфектам.

(Па матэрыялах часопіса «Навука і жыццё».)

РЫХТУЕМСЯ ДА ЗІМЫ

А ці так мы палім у печы?

У мінулым выпуску мы ралі зрабіць прыстававанне да печы, каб цяпло лепш размяркоўвалася па хаце. Аказваецца, не ўсе ведаюць, які правільны паліць у печы. Праце, але...

Ёсць, аказваецца, свае правілы і ў гэтай справе. Каб цяпло з'ахопіць, імі нельга пагардзіцца.

Перад распальваннем печы неабходна адчыніць засаўкі на коміне і выкінуць попель. Ён змяняе наступленне вятраў у зону гарэння. А калі ў попельніку з'явілася горка, вугалі могуць выклікаць пажад.

Для хуткага распальвання лепш выкарыстоўваць вельмі сухую дробную лямпу і трэскі. Пасля распальвання і закладкі дроў дзверцы паддвала цалкам адкрываюцца, а топацкія дзверцы, наадварот, шчыльна і надзейна зачыняюцца. У такім становішчы яны застаюцца ўвесь час і асіражона адчыняюцца толькі пры крайняй неабходнасці (пры закладцы новай порцыі паліва, пры зваранні за гарнем, пры выдаленні з топкі галавешак і г. д.).

Шураючы дрывы, каб яны лепш гарэл, лепш знізу прэз скарэячы шышчыны ў каласікавай рашотцы ка чаргой з дроту дыяметрам 5 ці 6 мм. Не кладзіце дрывы на каласічкі шышчыны, таму што яны перакрываюць рашотку і павяра ў топку будзе трапіць мала, гарэнне стане вялае, а згаран-

прыкрытай на 3/4 засаўкі значна змяняецца. Прыкрытыя дзверцы паддвала ў гэтым выпадку змяняюць верагоднасць выхаду ў памяшканне чаднага газу. Канчаткова (і без прама-рудавання) абедзве засаўкі ў коміне зачыняюцца, толькі пераканаваны ў поўным згаранні вугалю, што вызначаецца адсутнасцю блакітнага пламя, пры якім інтэнсіўна ўтвараецца чадны газ.

Калі класічныя дрывы ў печы адрэзаны перад распальваннем ці спачатку распальваюцца ў печы, а потым ужо падкладваць дрывы? Тут адзначана адказаць быць не можа, гэта залежыць ад пекі і ўмоў распальвання. Калі печка распальваецца зоймой пасля вялікіх халадоў, калі ў ёй доўга не па-

лілі, ці пераходны час у шіха надвор'е (восень, вясна), дык адразу ж пасля прыезду на дачу не забудзьцеся адчыніць засаўкі коміна, дзверцы пекі, уключыць і дзверцы ў коміне (для распальвання печы), зрабіць добрую вентыляцыю (прадуць пекі). Карысна спаліць у коміне (пры зачыненых дзверцах у паліўніку) паперу і сухія лямпы: па гукі ў коміне, па гарніны паперы і лямпачка легка пераканацца ў наяўнасці цяглі ў коміне. Калі няма надзейна, дык паперу, лямпы і дрывы ў паліўніку можна закладваць адначасова. Калі ж пекі слабая, дык спачатку пера распальваюць і толькі пасля гэтага (каб не напусціць шмат дыму ў памяшканне) кладуць у поўным аб'ёме дрывы.

Лечымся ад прастуды

♦ Пачысціце часнок, натрыце на тарцы, змяшайце з мёдам 1:1 і прымайце па сталовай лыжцы 1-2 разы на дзень, запіваючы вадой.

♦ Парэжце 3-4 долькі часнаку і заліце шклянкай гарачага малака. Настойвайце 10 хвілін, а затым выпіце цёплым на працягу паўгадзіны.

♦ Шклянку ягад чорных парэчак заліце шклянкай гарэчкі, дабаўце шклянку цукровага сіропу і настойвайце 30

